

Bezette Gebieden

Geschreven door Administrator

woensdag, 13 april 2011 12:25 - Laatste aangepast woensdag, 13 april 2011 12:42

Het is werkelijk ongelooflijk hoe de voortdurend herhaalde leugens rond Israël gretig worden geslikt en er momenteel als algemeen aanvaarde waarheden uitgebraakt worden. Verdragen, wetten en ook Gods Woord worden genegeerd of vergeten. Een van de meest opvallende leugens gaat over de “bezette gebieden”. Israël zou Arabisch/Palestijns grondgebied bezetten. Bijna iedereen spreekt over Israël als een ‘bezettende macht’ en over de Israëlische mensen die in Judea en Samaria wonen, als ‘kolonisten’. Zelfs pers die zich “Christelijk” noemt doet daar gewoon in mee en wauwelt de internationale media na.

Deze maand (april 2011) is het 91 jaar geleden dat de overwinnaars in de Eerste Wereldoorlog (WO I) in de Italiaanse plaats San Remo bij elkaar kwamen. Daar zijn de Joodse nationale rechten op het toenmalige Palestina aanvaard. Aan de San Remo Conferentie namen de Eerste Ministers van Engeland (Lloyd Jones), van Frankrijk (Millerand) en van Italië (Nilli) plus de Japanse ambassadeur Matsui deel. Zij namen een resolutie aan waarin staat dat in het toenmalige Palestina een Joodse natie moest worden gevestigd. Deze resolutie werd in 1922 door de Volkenbond bevestigd. De San Remo Resolutie luidt als volgt:

“De Hoge Overeenkomende Partijen stemmen overeen ... om het bestuur over Palestina toe te vertrouwen, binnen de grenzen die vastgesteld worden door de voornaamste Geallieerde Machten, aan een Mandaat-macht, die door genoemde Machten wordt gekozen. Deze Mandaat-macht zal verantwoordelijk zijn om de verklaring die oorspronkelijk op 8/11/1917 door de Britse regering is uitgegeven

(hiermee wordt bedoeld de zogenaamde Balfour-verklaring, die als een soort grondslag voor de Joodse staat gezien wordt)

en overgenomen door de andere Verenigde Machten ten gunste van het vestigen in Palestina van een nationaal tehuis voor het Joodse volk, waarbij duidelijk begrepen moet worden dat niets gedaan zal worden ten nadele van de burgerlijke en religieuze rechten van de bestaande niet-Joodse gemeenschappen in Palestina of van de rechten en politieke status die Joden in andere landen genieten”.

De internationale gemeenschap heeft dus officieel erkend (de Geallieerden in 1920 en de Volkenbond in 1922) de nationale rechten van het Joodse volk in en op het land Israël. Op dit moment is het speciaal van belang dat er in die Resolutie dergelijke rechten voor de Arabieren niet worden erkend. Alleen de bestaande “burgerlijke en religieuze rechten van de bestaande

Bezette Gebieden

Geschreven door Administrator

woensdag, 13 april 2011 12:25 - Laatst aangepast woensdag, 13 april 2011 12:42

niet-Joodse gemeenschappen in Palestina” moesten worden gehandhaafd. Maar zelfs het noemen van ‘politieke of nationale rechten’ van Arabieren is specifiek in genoemde Resolutie nagelaten. Wel zijn tijdens de San Remo conferentie en daarna door de Volkenbond politieke rechten in vier andere mandaatgebieden gegeven: Libanon, Irak, Syrië en later ook nog (Trans)Jordanië. Maar niets over “Palestijnen” of een Arabische staat in het toenmalige Palestina. Inderdaad is nog later een stuk van Palestina, ten Oosten van de Jordaan, Jordanië geworden. Dus de “Palestijnen” hebben in feite hun staat al.

Zo heeft de San Remo Conferentie de weg gebaad voor het Britse Mandaat voor Palestina en het implementeren van de Balfour-Verklaring. Via de Volkerenbond en in de jaren 1947/1948 de VN kregen de Joden feitelijk het recht zich overal in die gebieden, dus de gebieden ten westen van de Jordaan, te vestigen. Er is dus inderdaad sprake van “bezette gebieden” of van “kolonisten” of van önwettige nederzettingen”. De “Palestijnen” zijn de echte bezetters, maar door de aanhoudende omkeerleugens wordt Israël als bezetter gebrandmerkt. Helemaal tegen de internationaal gaccepteerde overeenkomsten in. Over de Bijbelse aspecten vindt u in de vele artikelen op deze site veel gegevens.